

Čo by sme mali vedieť o hnutí ANTIFA

Branislav Krasnovský

4. júna 2020 **História**

Donald Trump označil po posledných nepokojoch v USA Antifu za teroristickú organizáciu. Ak sa jeho predstavy prijmu a členovia Antifa sa naozaj dostanú na listinu teroristických organizácií, budú môcť byť stíhaní rovnako ako moslimskí teroristi z Al Kaidy, alebo Islamského štátu.

Antifa je extrémnym autonómnym ľavicovým antifašistickým hnutím, ktoré nemá pevnú štruktúru, takže je ťažšie pre políciu príslušníkov Antifa sledovať a infiltrovať. Aktivisti Antifa sa zapájajú do rôznych protestných aktivít, zúčastňujú sa demonštráciách, digitálnych útokov, ničia a obsadzujú cudzí majetok, podnikajú fyzické útoky na osoby, ktoré považujú za fašistov, rasistov, kapitalistov alebo za ľudí s extrémne pravicovými názormi.

Väčšina členov Antifa je ovplyvnená anarchizmom, prípadne jeho rôznymi odnožami. Menej radikálne frakcie Antifa sympatizujú často so socializmom, marxizmom či komunizmom. Dôležitou súčasťou ideológie viacerých frakcií Antifa, je kladenie dôrazu na ekológiu a ochranárske aktivity.

Anglický pojem Antifa pochádza z nemeckého Antifaschistische Aktion. /AFA/. Prvé oddiely AFA začali vznikať v roku 1932 a pôsobili v prvom rade proti hitlerovskej NSDAP a proti príslušníkom SA /Sturmabteilung/. Po nástupe Hitlera k moci v roku 1933, drvivá väčšina príslušníkov AFA skončila v koncentračných táboroch.

V roku 1996 nemecký historik Hans Peter Klausch napísal monografiu Antifaschisten in SS-Uniform, ktorú možno kúpiť aj dnes. V knihe píše o osudoch nemeckých antifašistov z AFA, ktorí, aby si zachránili životy a dostali sa z koncentračných táborov, vstúpili do SS brigády Dirlewanger /inú možnosť nemali, len do brigády Dirlewanger/.

Brigáda SS Dirlewanger patrila k najsurovejším jednotkám SS. Brigáda sa zúčastnila potláčania Varšavského povstania a jej členovia vraždili aj na Slovensku počas SNP. /Základ SS brigády Dirlewanger tvorili zločinci, pytlíci, sexuálni delikventi, členovia AFA vstupovali do Dirlewangeru až od jesene roku 1944/.

Antifa nemá hierarchickú štruktúru. Hnutie je rozptýlené. Množstvo členov Antifa, ktorí bojujú na digitálnom fronte, má cenné hackerské skúsenosti a ich sledovanie je náročné aj pre FBI a polície európskych štátov. Protesty organizujú prostredníctvom sociálnych sietí. Členovia jednotlivých organizácií, ktorí sa zúčastňujú demonštrácii vystupujú v čiernom odeve, v čiernych maskách, aby ostali anonymní.

Antifa vytvorila svoje decentralizované štruktúry vo viacerých krajinách sveta. Aktívne a tvrdé skupiny Antifa pôsobia v USA, Brazílii, Nemecku, Poľsku, Rusku, Švédsku, Taliansku či Francúzsku. Slovenská frakcia Antifa patrí k najmenej výrazným zoskupeniam na svetovej Antifa-scéne, je bez výraznejšej dynamiky.

Americký publicista Mark Bray, autor knihy Antifa: The Anti-Fascist Handbook tvrdí, že Antifa v 21.storočí zvýšila svoje iniciatívy a rýchlosť s akou jej základňa rastie, je zarážajúca.

Najtvrdšie jadro Antifa má za sebou množstvo workshopov, v ktorých sa jej členovia učia ako organizovať demonštrácie, ako správne demonštrovať, čo robiť v prípade stretu s políciou. Učia sa taktiku a stratégiu, ako sa správať v prípade zatknutia či v konfrontácii s políciou. V poslednej dobe sa členovia Antifa opierajú aj o pomoc niektorých ľavicových politikov, ktorí často podporujú protesty. S podmienkou, aby protesty, ktorých sa ľavicoví politici zúčastnia nemali vyslovene agresívny charakter. Tento trend je typický pre krajiny západnej Európy, ale i Poľska.

Veľmi tvrdé jadro Antifa existuje v krajinách bývalého ZSSR. Po vypuknutí občianskej vojny na Ukrajine veľa prívržencov radikálnej ľavice i pravice, nielen z krajín bývalého ZSSR, ale i EÚ, chcelo získať bojové skúsenosti. Mnohí prívrženci radikálnej ľavice bojovali na strane separatistov, prívrženci krajnej pravice v ukrajinskom batalióne AZOV. Jeho členovia sa netaja svojimi sympatiami k Banderovi a pravicovým extrémistickým hnutiam. Mnohí z radikálov na oboch stranách na Ukrajine aj zahynuli.

Podobné trendy /účasť v bojoch občianskej vojny/ existovali aj v čase rozpadu bývalej Juhoslávie. Dobrovoľníci prúdili aj do Sýrie a Iraku /tam v prvom rade islamskí fanatici /. Internet a sociálne siete informujú väčšinou o mŕtvych členoch pravicových alebo ľavicových extrémistických hnutí, pretože drvivá väčšina krajín považuje účasť v bojových konfliktoch v cudzích krajinách za trestný čin, takže aktéri netúžia po publicite.

Kvôli decentralizovanej štruktúre, množstvu rôznych názorových frakcií a dobrovoľnosti je veľmi ťažké hnutie Antifa infiltrovať. Členovia Antifa nesiahajú primárne k teroristickým útokom s účelom zničiť čo najviac životov, ale svoje aktivity vnímajú, v širokej miere, najmä ako protest proti pravicovému extrémizmu a korporátnemu kapitalizmu. Bežným prvkom ich aktivity sú blokovanie, identifikovanie pravicových extrémistov, organizovanie protestných pochodov a zhromaždení. Len najtvrdšie jadro príslušníkov Antifa je ochotných revoltovať s použitím zbraní a násilia. V posledných rokoch sa výrazne najmä na Západe zradikalizovala ženská časť členskej základne Antify.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/co-by-sme-mali-vediet-o-antifa/>